Uitspraak Geschillencommissie Kifid nr. 2025-0858

(mr. dr. ing. A.J. Verdaas, voorzitter en mr. F. Faes, secretaris)

Datum uitspraak	28 oktober 2025
Klacht van	De consument
Tegen	Coöperatieve Rabobank U.A., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de bank
Aard uitspraak	Bindend advies
Uitkomst	Vordering afgewezen
Bijlage	Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Samenvatting

De consument heeft tijdens het opruimen van de woning van zijn moeder twee spaarbank-boekjes gevonden op zijn naam. Hij vordert uitbetaling van de saldi op deze boekjes. De bank heeft gesteld dat in haar administratie niks meer terug te vinden is over deze spaarbankboekjes en o.a. een beroep gedaan op verjaring. De commissie is van oordeel dat het beroep op verjaring slaagt. Ook kan de bank niet gehouden worden meer informatie te verstrekken, aangezien de wettelijke bewaartermijn van zeven jaar is verstreken en zij die niet meer voorhanden heeft. De vordering wordt afgewezen.

1. Procedure

1.1 De behandelend commissie, verder te noemen de commissie, beslist op basis van het reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) de aanvullende stukken van de consument; 3) het verweerschrift van de bank; 4) de repliek van de consument en 5) de dupliek van de bank.

1.2 De commissie is van oordeel dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak wordt daarom op grond van de stukken beslist.

1.3 De consument en de bank hebben gekozen voor een bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 In 2024 heeft de consument tijdens het opruimen van de woning van zijn moeder twee spaarbankboekjes op zijn naam gevonden.

2.2 Uit de vermeldingen in de spaarbankboekjes blijkt dat de laatste mutaties dateren van respectievelijk 31 december 1988 (spaarbankboekje met rekeningnummer [nummer 1]) en 20 maart 1989 (spaarbankboekje met rekeningnummer [nummer 2]). In het spaarbank-boekje met rekeningnummer [nummer 1] staat een saldo van HFL 2.093,37 (€ 949,93) en in het spaarbankboekje met rekeningnummer [nummer 2] staat een saldo van HFL 6.003,15 (€ 2.724,11).

2.3 De consument heeft de bank verzocht om uitbetaling van de saldi van de spaarbankboekjes. De bank heeft dit verzoek afgewezen. De verdere uitwisseling van standpunten tussen partijen in de interne klachtenprocedure heeft niet geleid tot een oplossing van de klacht, waarna de consument zijn klacht heeft ingediend bij Kifid.

De klacht en de vordering

2.4 De consument vordert dat de bank tot uitkering van het saldi op de spaarbankboekjes (in totaal € 3.700,-) overgaat.

2.5 Aan deze vordering legt de consument – samengevat – het volgende ten grondslag:
- De saldi op de spaarbankboekjes kunnen niet zomaar verdwenen zijn. Er dient ergens te worden bijgehouden wat er met de saldi op de spaarbankboekjes is gebeurd; het geld moet traceerbaar zijn. De bank dient hierover opheldering te geven. Het feit dat de spaarrekeningen niet meer te traceren zijn, betekent niet dat deze niet meer bestaan. Ook is het onbegrijpelijk dat een spaarbankboekje niet als bewijs kan dienen voor het bestaan van een spaartegoed. De bank doet ten onrechte een beroep op de bewaar-termijn van zeven jaar omdat de overeenkomst nog loopt.
- Ook het beroep op verjaring is onterecht omdat de consument niet op de hoogte was van het bestaan van de spaarbankboekjes. Van de bank mag verwacht worden dat wanneer het tegoed op een spaarbankboekje niet wordt opgeëist, de bank een gedegen onderzoek doet om de houder van de boekjes te traceren.

Het verweer

2.6 De bank heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

Waar gaat het om

3.1 De commissie begrijpt uit de toelichting van de consument dat hij graag wil weten wat er is gebeurd met het geld dat door zijn moeder voor hem is gespaard. Die vraag kan de commissie niet beantwoorden. De vraag die de commissie wel kan en ook moet beantwoorden is of de bank gehouden is tot uitkering van de saldi op de spaarbankboekjes over te gaan. Naar het oordeel van de commissie is de bank daartoe niet gehouden. Hieronder wordt dit oordeel toegelicht.

3.2 De bank heeft gesteld dat van het saldo van de spaarbankboekjes niet meer te vinden is in haar administratie. De bank heeft dat als volgt toegelicht. Zij heeft in alle beschikbare systemen onderzoek gedaan naar een eventueel tegoed op naam van de consument maar daarover niets in haar administratie kunnen (terug)vinden. Hierbij heeft zij voor zover mogelijk gezocht op naam, initialen en geboortedatum. Ook de spaarrekeningen met nummers [nummer 1] en [nummer 2] komen niet voor in de bankadministratie. Het opheffen van een (spaar)rekening is alleen mogelijk als er geen tegoed meer op de rekening staat. Ook is er geen 'slapend tegoed' op naam van de consument op de reserverings-rekening[1] aangetroffen. De bank heeft geconcludeerd dat het niet anders kan dan dat de spaarrekeningen al geruime tijd zijn opgeheven. De bank stelt dan ook dat de claim niet meer kan worden aangetoond en dat gelet op het bepaalde in artikel 2:10 lid 3 van het Burgerlijk Wetboek (hierna: BW) in redelijkheid niet van de bank kan worden verlangd dat boekingsstukken nog worden overgelegd. Op grond van dat artikel moest de bank die stukken zeven jaar na opheffing van de spaarrekeningen bewaren en nu de bank niets kan terugvinden over de spaarrekeningen moet worden aangenomen dat de spaarrekeningen langer dan zeven jaar geleden zijn opgeheven zodat de wettelijke betaaltermijn van zeven jaar is verstreken. Daarnaast heeft de bank een beroep op verjaring (artikel 3:307 BW) gedaan.

Verjaring

3.3 Naar het oordeel van de commissie dient het beroep op verjaring, in lijn met haar eerdere uitspraken, gehonoreerd te worden.[2]

3.4 Uit artikel 3:307 lid 2 BW in verbinding met het toepasselijke overgangsrecht volgt dat het recht om het saldo te claimen na verloop van 20 jaar verjaart. Voor het aanvangen van de verjaringstermijn dient gekeken te worden naar de laatste mutatie.[3] De bank heeft onweersproken gesteld dat in 1988 respectievelijk 1989 een laatste mutatie op de spaarbankboekjes (dus ruim 36 jaar geleden) heeft plaatsgevonden. Gelet hierop en omdat niet gebleken is dat de verjaring sindsdien tijdig en rechtsgeldig is gestuit, is de vordering van de consument door verloop van meer dan 20 jaar verjaard. Het feit dat de consument pas recent op de hoogte is geraakt van het bestaan van de spaarbankboekjes maakt het voorgaande niet anders. Ook zijn er geen andere feiten of omstandigheden die maken dat de bank geen beroep op verjaring mag/zou mogen doen, zoals door de consument wordt betoogd.

[1] Op deze interne rekening worden niet-opgeëiste tegoeden van voormalige rekeninghouders ondergebracht.
[2] GC Kifid nrs. 2014-370, 2017-469, 2019-942, 2020-684, 2021-0202, 2021-0693, 2022-0055, 2022-0303, 2022-0450 en 2025-0652. Deze en andere uitspraken van Kifid zijn te vinden op www.kifid.nl
[3] GC Kifid nrs. 2020-684, 2021-0202 en 2021-0693 en 2021-0928.

Hierbij merkt de commissie op dat de spaarbankboekjes, met de daarop vermelde spaarsaldi, slechts een momentopname zijn en onvoldoende zijn om een claim aan te tonen. Het zegt namelijk niks over het verdere verloop van de spaarrekeningen.[4]

3.5 Gelet op het voorgaande is de commissie van oordeel dat de vordering van de consument op grond van artikel 3:307 lid 2 BW is verjaard.

Bewaarplicht

3.6 Wat betreft de stelling van de consument dat de bank informatie moet kunnen verstrekken over wat er met de saldi van de spaarbankboekjes is gebeurd, oordeelt de commissie als volgt.

3.7 De bank heeft op grond van artikel 2:10 lid 3 BW een wettelijke bewaarplicht van zeven jaar. Na het verstrijken van deze termijn mag de bank eventuele dossiers en gegevens vernietigen. Van de bank hoeft niet verwacht te worden dat zij de gegevens en stukken ten aanzien van de spaarbankboekjes van de consument en de bijbehorende spaarrekeningen langer bewaart dan de termijn waartoe de wet haar verplicht. Noch op grond van het dossier, noch op grond van de stellingen van de consument kan de commissie vaststellen dat korter dan zeven jaar geleden de spaarrekeningen nog bestonden. De consument heeft ook geen argumenten aangevoerd op grond waarvan van de bank een langere bewaartermijn verwacht kan worden.[5]

3.8 De commissie is van oordeel dat de consument geen argumenten heeft aangevoerd op grond waarvan de bank, ondanks dat de wettelijke bewaartermijn is verstreken, gehouden zou zijn om meer informatie over de spaarbankboekjes of de spaarrekeningen over te leggen. Naar het oordeel van de commissie kan van de bank gelet op de wettelijke bewaartermijn van zeven jaar niet in redelijkheid worden verlangd dat zij nog in staat is om meer informatie te verstrekken ten aanzien van de spaarbankboekjes of de spaarrekeningen; het kan haar ook niet verweten worden dat zij dit niet meer kan.

Conclusie

3.9 Gelet op het voorgaande is de commissie van oordeel dat de vordering moet worden afgewezen.

[4] GC Kifid nrs. 2022-0303 en 2024-0716.
[5] CvB Kifid nr. 2018-012 en GC Kifid nrs. 2011-113, 2019-864, 2022-0914 en 2024-0049.

4. De beslissing

De vordering wordt afgewezen.

Deze uitspraak is bindend. Of u tegen deze uitspraak beroep kunt instellen, kunt u nalezen in regel 7 van het Reglement Commissie van Beroep Kifid – vanaf 1 april 2024, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten. In regel 18.1 van dat reglement is bepaald dat beroep kan worden ingesteld tot 6 weken na de dag van deze uitspraak. Meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen 2 weken na verzending van de uitspraak kunt u schriftelijk verzoeken een overduidelijke vergissing in de uitspraak zoals een schrijffout, een verkeerde naam/datum of een rekenfout te herstellen. De beslissing in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Ook kunt u binnen 2 weken na verzending van de uitspraak schriftelijk verzoeken de uitspraak aan te vullen als u vindt dat niet op alle onderdelen van uw vordering is beslist. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de Geschillencommissie Kifid niet op al uw argumenten is ingegaan. Meer informatie hierover staat onder vraag 58 en 59 van het Reglement Geschillencommissie Kifid – vanaf 1 april 2024, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Contactgegevens Klachteninstituut financiële dienstverlening

Telefoonnummer: 070 - 333 8 999
Website: www.kifid.nl

Bijlage - Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Artikel 2:10 BW

1. *Het bestuur is verplicht van de vermogenstoestand van de rechtspersoon en van alles betreffende de werkzaamheden van de rechtspersoon, naar de eisen die voortvloeien uit deze werkzaamheden, op zodanige wijze een administratie te voeren en de daartoe behorende boeken, bescheiden en andere gegevensdragers op uit deze werkzaamheden, op zodanige wijze een administratie te voeren en de daartoe behorende boeken, bescheiden en andere gegevensdragers op zodanige wijze te bewaren, dat te allen tijde de rechten en verplichtingen van de rechtspersoon kunnen worden gekend.*
2. *Onverminderd het bepaalde in de volgende titels is het bestuur verplicht jaarlijks binnen zes maanden na afloop van het boekjaar de balans en de staat van baten en lasten van de rechtspersoon te maken en op papier te stellen.*
3. *Het bestuur is verplicht de in de leden 1 en 2 bedoelde boeken, bescheiden en andere gegevensdragers gedurende zeven jaren te bewaren.*
4. *De op een gegevensdrager aangebrachte gegevens, uitgezonderd de op papier gestelde balans en staat van baten en lasten, kunnen op een andere gegevensdrager worden overgebracht en bewaard, mits de overbrenging geschiedt met juiste en volledige weergave der gegevens en deze gegevens gedurende de volledige bewaartijd beschikbaar zijn en binnen redelijke tijd leesbaar kunnen worden gemaakt*

Artikel 3:307 BW

1. *Een rechtsvordering tot nakoming van een verbintenis uit overeenkomst tot een geven of een doen verjaart door verloop van vijf jaren na de aanvang van de dag, volgende op die waarop de vordering opeisbaar is geworden.*
2. *In geval van een verbintenis tot nakoming na onbepaalde tijd loopt de in lid 1 bedoelde termijn pas van de aanvang van de dag, volgende op die waartegen de schuldeiser heeft medegedeeld tot opeising over te gaan, en verjaart de in lid 1 bedoelde rechtsvordering in elk geval door verloop van twintig jaren na de aanvang van de dag, volgende op die waartegen de opeising, zonodig na opzegging door de schuldeiser, op zijn vroegst mogelijk was*